

- INIȚIATIVE
- ANGAJARE
- ÎMPLINIRI

UN NOU JUDEȚ A ÎNCHEIAT PRIMII TREI ANI AI CIN-CINALULUI

Comitetul județean Vrancea al P.C.R., printr-o telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, raportează că în ziua de 15 octombrie 1973, oamenii muncii din industria județului au realizat planul producției globale industriale pe primii 3 ani ai cincinalului.

Avansul realizat, atmosfera de înaltă responsabilitate și hotărâre care animă colectivele de muncă de pe meștegurile vranceane reprezintă garanția ca până la sfârșitul acestui an să se realizeze o producție suplimentară de peste 733 milioane lei, materializată în însemnate cantități de scule și dispozitive, confecții, mobilă, produse agroalimentare și alte bunuri.

Vă asigurăm și cu acest prilej, mult stimat tovarășe Nicolae Ceaușescu, că oamenii muncii vranceeni vor munci fără preceți pentru împlinirea neabătută a politicii partidului, vor pune întreaga lor capacitate și putere de muncă pentru pregătirea, îndeplinirea planului pe anul 1974, anul sărbătoririi celei de-a 30-a aniversări a eliberării patriei și al Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român, aducându-și astfel — alături de întregul nostru popor — contribuția la împlinirea aspirațiilor națiunii noastre, ridicarea patriei socialiste pe înaltele culmi ale civilizației și bunăstării.

DINCOLO DE DEFINIȚIE - PASIUNEA CREAȚIEI

Cu puțin timp în urmă, la întreprinderea de mașini grele — București se consuma ultimul act al unei premiere: o casă de laminor, un coloz de 11 m lungime, cu o lățime de 2,3 metri și o greutate brută de 200 tone, intra în probe tehnologice. Evenimentul conștienta reușita deplină a unor căutări întinse pe parcursul a doi ani. Tehnologia pentru sudarea cașei fusese găsită, probele de laborator erau excelente, deci operațiunile de sudare puteau fi efectuate.

În urmă cu doi ani se pune problema executării în țară a cașei pentru laminorul de tablă, adică intrarea în fabrica de laminor de aluminiu de la Slatina. Combinatul siderurgic de la Reșița acceptase executarea importantei piese însă fără operațiunea de sudare. Atunci, aceasta a fost repar-

DAN VĂITEANU

(Continuare în pag. a V-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX. SERIA II. Nr. 7592

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 17 OCTOMBRIE 1973

MOMENT DE VÎRF ÎN EXECUTAREA LUCRĂRILOR AGRICOLE DE TOAMNĂ

Tinerii — în primele rînduri

Alături de ceilalți gospodari ai județului, tinerii sătmăreni au răspuns cu entuziasm chemării de a participa la stringerea și depozitarea integrală a roadelor acestei toamne. Cei peste 23.000 tineri mobilizați în acest scop au fost repartizați în 82 de unități agricole, ferme de cîmp, legumicole sau livezi, iar în unele locuri ei au luat parte și la sîrînsul și depozitarea furajelor destinate sectorului zootehnic.

Pînă la această oră bilanțul activității lor pe ogoare însumează recoltarea a peste 2.000 ha porumb, 70 ha floarea-soarelui, 725 ha sfeclă de zahăr, circa 2.800 tone de legume și fructe.

Un lucru demn de menționat — frunții acestor activități sînt aceiași cu campionii producției și ai învățării. Vasile Tarta și Francisc Gnană de la „Unio”, Ioan Budai de la Combinatul „1 Mai”, Doina Livârșan și Florica Tohotan de la „Arta populară”, elevii Gheorghe Pop, Gavril Mic, Vasile Donca, Marin Sudai, Iudita Partin — iată numai cîteva din numele care au înregistrat filele carnetului de reporter mitor hărneli și entuziasmul tineresc.

GHEORGHE POPESCU
DORIN SĂLAJAN

din subredacția „Scinteia tineretului”

Au terminat însămînțarea culturilor de toamnă

Într-o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, Comitetul județean de partid Harghita raportează că lucrătorii ogoarelor din această parte a țării au încheiat însămînțarea culturilor de toamnă. Toate forțele sînt concentrate în prezent la recoltatul culturilor tîrziu și la efectuarea arăturilor pentru însămînțările de primăvară, lucrări care vor fi și ele încheiate în scurt timp.

O ANOMALIE DISCIPLINARĂ PE ȘANTIERUL COMPLEXULUI AGROZOOtehnic-BĂRCĂNEȘTI

LEAC UNUI CONSTRUCTOR CARE-ȘI FACE DE CAP?

Prin asociere, la Bărcănești, câteva cooperative agricole ale județului Ilfov au hotărît amplasarea unui complex de creșterea porcilor. Cincisprezece mil pe an. Cîteva specialiști au realizat în timp record proiectul, iar constructorul, Șantierul Uziceni din cadrul T.C. Ilfov și-a concentrat aici forța necesară îndeplinirii obligației ca după maximum un an investi-

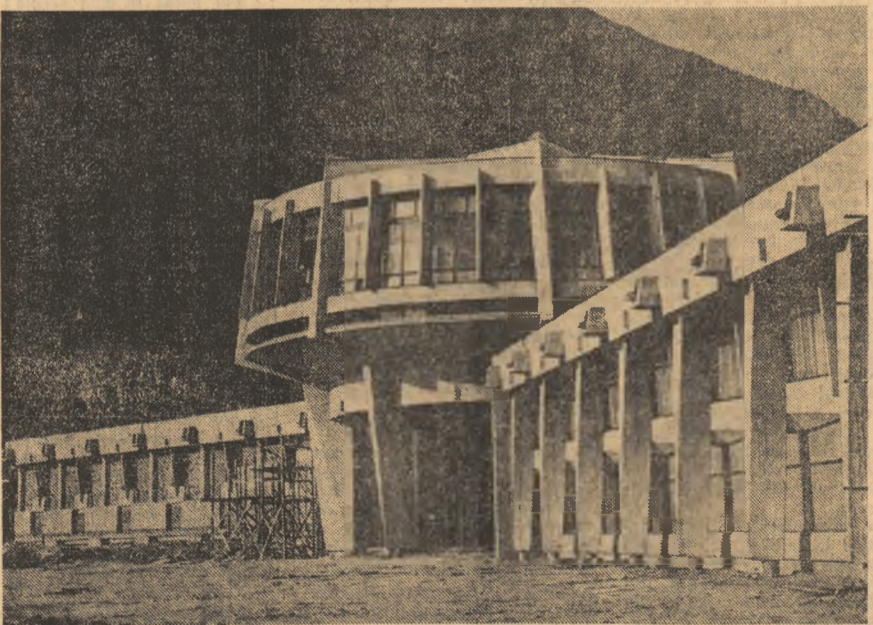
ția să intre în producție la capacitatea prevăzută. Totul a mers bine ca ritm și calitate de execuție — pînă în iulie anul trecut cînd, lăsînd totul baltă, într-o seară constructorii au părăsit șantierul, în urma lor rămînînd importante spații de cazare nefinisate și aproape toate obiectivele anexă: centrala de termoficare, camera frigorifică, drumurile de acces, crematoriul, moara și fabrica de furaje etc. într-un stadiu constructiv de început. Hotărîrea de a părăsi șantierul nu a fost dictată — cum am putea crede — de o urgență pe un alt șantier, de lipsa documentației, a materialelor sau de ceva. apreciat ca fortuit, ci pur și simplu din ambiția inginerului-sef Denes. Ambiția și supărare în același timp, dezvoltate pe fondul exigenței beneficiarului manifest-

tată la recepția lucrărilor, a opunerii acestuia la efectuarea unor plăți însumînd 1.150.000 de lei reprezentînd **ronjuiri în plus** la zidărie, tencuieii, fundații etc. etc. Adică a unei sume ce însumează nici mai mult, nici mai puțin decît a oșpeșprezece parte din totalul investiției. La sistematizarea pe verticală „partea leului” a însumat nu mai puțin de 129.673 lei; la hala de reproducție lista operațiunilor a fost încrețită cu 17 mc zidărie, 218 metri pătrați tencuieii, 390 kilograme fier armătură. Și, din condei, cifrele au fost ajustate la aproape toate celelalte lucrări. Hățele de fixare au fost considerabil scumpe prin adăugarea — doar pe bițiile de decont — a 21 mc fundații, prin cei 44 mc zidărie nici cu lupa descoperibilă, prin pierderea din vedere — la re-

cepție — a scăderii din volumul construcției a stîlpiilor, golișilor de ventilație și a betonului monolit. Aceste neînsemnate lucrări urmau să aducă în buzonul constructorului fără nici un efort din partea acestuia suma de 57.000 lei, iar prin eliminarea lucrării de lasare, (prin proiect indicată a se realiza din douăzeci în douăzeci de centimetri) la digul de la bazinul de acumulare a apelor reziduale, constructorul își creșea un venit ilicit de peste o sută de mii de lei. Dar, firește, ca orice bun gospodar, conducerea complexului a judecat exigent modul în care urma să se cheltuiască fiecare leu; a vegheat

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

„Creierul” centralei subterane de la Ciunget

Foto: GH. CUCU.

IN PAGINA a 3-a

Cum popularizați experiența pozitivă?

O pagină despre preocupările pentru răspîndirea experiențelor valoroase ale tinerilor în modernizarea procesului de producție în toate componentele sale

Primirii la tovarășul Nicolae Ceaușescu

Ministrul federal al alimentației, agriculturii și silviculturii din R. F. Germania

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit, marți la amiază, pe dr. Josef Ertl, ministrul federal al alimentației, agriculturii și silviculturii din Republica Federală Germania.

La întrevedere au participat tovarășii Angelo Miculescu, ministrul agriculturii, industriei alimentare și apelor, Constantin Oancea, ambasadorul României în R.F. Germania.

A luat parte, de asemenea, dr. Volkmar von Arnim, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.F. Germania la București.

În cadrul convorbirii, ministrul federal vest-german a transmis președintelui Nicolae Ceaușescu un salut din partea cancelarului Republicii Federale Germania, Willi Brandt. Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat, la rîndul său, cancelarului Willi Brandt, un salut cordial și cele mai bune urări.

Președintele Consiliului de Stat s-a întreținut cu oaspețele asupra unor probleme privind dezvoltarea în continuare a relațiilor bilaterale româno-vest-germane, subliniindu-se, cu acest pri-

le, că vizita șefului statului român în Republica Federală Germania, înțelegerile convenite au creat condiții favorabile pentru promovarea tot mai largă a colaborării multilaterale dintre cele două țări. A fost evidențiat, în acest context, evoluția ascendentă a cooperării în domeniul industriei alimentare și agriculturii, apreciindu-se că există premise favorabile pentru intensificarea și adîncirea pe mai departe a acestei cooperări.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă plină de cordialitate.

Președintele Consiliului consilierilor economici ai președintelui S. U. A.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, la 16 octombrie, pe prof. dr. Herbert Stein, președintele Consiliului consilierilor economici ai președintelui Statelor Unite ale Americii, care face o vizită în țara noastră.

La întrevedere a luat parte tovarășul Manea Mănescu, vicepre-

ședintele al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

A fost de față Robert Martens, însărcinatul cu afaceri ad-interim al S.U.A. la București.

În cursul întrevederii, a fost relevată evoluția pozitivă a relațiilor româno-americane, în cadrul favorabil creat de convorbirile și înțelegerile stabilite cu prilejul întîlnirilor între președin-

tele Nicolae Ceaușescu și președintele Richard Nixon.

Analizîndu-se stadiul raporturilor bilaterale, s-a reafirmat interesul ambelor țări de a dezvolta în continuare și s-a evidențiat hotărîrea de a se realiza noi acțiuni de colaborare și cooperare economică.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

COLEGII NOȘTRI DE GENERAȚIE

SUDORUL — ARHITECT

De loc din Răcoasa — Vrancea, mesteacăn semeț și sigur pe cuvînt, Ion Nechifor — acum bărbat — pleacă la fiecare sfîrșit de vară acasă, la pădurile și munții și poartă în lui, ocazie cu care — mai află și el, află și ei, oamenii îl știu chiar dacă el, Nechifor, trăiește, acum, într-un oraș

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a II-a)

NOTA LA PURTARE

de FLORIN COSTINESCU

Întîmplarea a făcut ca acum, la început de an școlar, să aud pe coridorul unei școli o învățătoare murînd un nod de elev de clasă înțîia în felul următor: „Pentru faptă asta am să-ți scad nota la purtare”. Cunoașteam prea bine această frază, ar fi putut să mă lase indiferent, dar modul cum a fost rostită, pe un ton categoric, fără drept de apel, m-a făcut să gîndesc, după ani și ani, la rostul și semnificația acestei note cu încredințarea pe cît de intimă, pe atît de puternică cît ea reprezintă astăzi, la nivelul oimș de școala românească în anul 1973, altceva decît o simplă notă la obiectul cunoștinței.

Nu cred că facem rău dacă îndrăznim să credem și să ne formăm convingerea că nota la purtare și-a schimbat în mod esențial conținutul de mijloc de apreciere a comportamentului elevului. Da, această notă, care pentru unii înseamnă puțin, pentru alții totul, și-a schimbat, pur și simplu conținutul. Oare nu chiar însăși noțiunea „purtare” și-a îmbogățit într-un ritm pildurilor evoluția de accepții pe măsură ce sondarea noastră perseverentă a descoperit, în timp, izvoarele limpezii ale unui nou umanism? A existat o notă la purtare a minilor incrementale la spate. Generații întregi de profesori și elevi s-au conformat acestei pedagogii.

O mecanică sumară a brațelor, cît mai rigidă posibil, determina luarea unei decizii raci cu privire la purtare elevului. A existat o notă la purtare a brațelor pe pupite și a mișcării lor la comandă. Cu alte cuvinte, a existat o notă la purtare a rigidității și, de ce să nu spunem, a arbitrarului. Învățămîntul de atunci a devenit subiect de literatură și, orice altceva, numai motiv de nostalgie lui.

Nu ne sîm să preluăm unele tradiții ale școlii. Turnăm în tiparele lor substanța vie a concepțiilor noastre conferindu-le o nouă strălucire. Ele sînt deopotrivă, argumentele continuității și originalității școlii românești. Dar o dragoste din toate punctele de vedere explicabilă pentru un nou ade-

(Continuare în pag. a IV-a)

M-am aflat de curând în mijlocul unui colectiv de tineri specialiști, a căror preocupare principală era modernizarea procesului de producție în toate componentele sale: adoptarea tehnologiilor celor mai eficiente, îmbunătățirea caracteristicilor utilajelor, asimilarea unor produse noi, îmbunătățirea calității celor „tradiționale”. Tinerii despre care vorbesc se aflau oracum izolați, lucrători în singura fabrică deja construită, dintr-o vitoare mare platformă industrială. Erau dornici, deci, mai mult ca alții, să afle, să știe cu exactitate ce s-a mai realizat prin alte părți. „Noi aici ne zbatem. Îmi spune unul dintre tinerii specialiști, să facem un dispozitiv necesar unui utilaj oarecare, conștientizarea realizării lui ne ia un anume timp și câteodată nici rezultatele nu sînt formidabile. Peste o vreme aflăm, absolut întâmplător, că dispozitivul respectiv s-a realizat de mult și că economiile ante și postcalitate se ridică la nu știu câte sute de mii de lei. Și-ar putea spune că în felul acesta câștigăm experiență și că vom învăța din propriile greșeli. Dar, se mai poate spune și că pierdem un timp prețios, în care am putea realiza unicate specifice întreprinderii noastre și că putem să învățăm și din experiența altora”.

Observația e justă și, din păcate, nu e singulară. Desigur nu se poate spune că experiența pozitivă nu este deloc generalizată, că inovațiile, raționalizările și metodele noi de lucru

sînt folosite întotdeauna în cere restrîns. Pentru a înlări cele spuse, vom da și câteva exemple: împregnarea bobinelor cu un lac special la Electromagnetica, s-a realizat după o tehnologie elaborată de U.M.E.B.; tehnologia de corecție longitudinală a profilului roților dintate, stabilită la 23 August, se aplică la I.M.U.A.B.; tratamentul termic cu rezistori românești, conceput la Grivița, a fost aplicat la I.U.C. Ploiești și pînă la sfîrșitul anului va fi utilizat în toate întreprinderile C.I.U.T.C.M. cu o eficiență economică de peste 10 milioane anual.

Mai sînt însă și cazuri cînd unitățile economice nu au cunoscut încă de existența unor tehnologii moderne folosite, chiar atunci cînd fac parte din aceeași centrală, sau se găsesc pe aceeași platformă industrială. Uneori noțiunile de peste hotare pătrund mai ușor în practica unor uzine decît îmbunătățirile tehnologice care au la bază o concepție originală românească și nu solicită eforturi valutare. demersuri speciale, etc. Există desigur o mulțime de instituții, sectoare și servicii care se ocupă, la toate nivelele, de rîndirea experienței valoroase din și în interiorul țării, însă uneori, din motive diferite, eforturile lor nu sînt ațing deloc.

De ce totuși această situație? Vom încerca prin prezenta pagină să găsim un răspuns.

EXPERIMENTATĂ ÎN MIC LA NIVELUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, ACȚIUNEA DE MODERNIZARE A TEHNOLOGIILOR ȘI PRODUSELOR PENTRU A FI CU ADEVĂRAT EFICIENTĂ TREBUIE SĂ CUPRINDĂ ÎNTREG TERITORIUL ȚĂRII. ESTE NECESAR SĂ SE ALCA-TUIASCĂ UN SISTEM INFORMAȚIONAL ELASTIC ȘI OPERATIV CARE SĂ POATĂ PREZENTA, ÎN ORICE CLIPĂ, CE METODOLOGII SAU TEHNOLOGII DEȘIN SUPREMAȚIA EFICIENȚEI ECONOMICE, CE PRODUSE ADOC ECONOMIILE CELE MAI ÎNSEMNATE ȘI ÎNSUMEAZĂ CALITĂȚILE CELE MAI APRECIATE.

Fotografie: GH. CUCU

Cum popularizăm experiența pozitivă?

TEHNOLOGII MODERNE, PRODUSE COMPETITIVE

O acțiune energică, operativă, care poate fi preluată

În urma unei analize întreprinse într-un mare număr de întreprinderi bucureștine, Comitetul municipal de partid a inițiat o acțiune energică pentru îmbunătățirea continuă a tehnologiilor folosite în unitățile industriale ale Capitalei, pentru introducerea în fabricație a unor produse noi, competitive.

L-am rugat pe tovarășul Ion George Carabogdan, șeful secției știință-învățămînt al C.M.P.B., să ne expună, în linii mari, în ce a constat acțiunea întreprinsă în scopul popularizării experienței obținute.

— În fiecare unitate productivă s-a alcătuit o comisie de produse și tehnologii noi, formată din muncitori de înaltă calificare, ingineri și tehnicieni din sectoarele de concepție, producție și cercetări, care au unisurat, lădă cîteva dintre sarcinile ce le-au fost încredințate: inventarea tehnologiilor de depășire, existente încă în unități; stabilirea termenelor și măsurilor de îmbunătățire; inventarea tehnologiilor superioare și stabilirea posibilităților de generalizare în alte întreprinderi; inventarea S.D.V.-urilor neutilizate și analiza posibilităților de re folosire a lor.

Comisiile au mai primit drept sarcină alcătuirea unor planuri concrete de modernizare a tehnologiilor folosite și de asimilare a tehnologiilor noi.

În total, s-au stabilit soluții privind asimilarea în perioada 1973—1975 a unui număr de 250 tehnologii noi și aproape 1000 produse noi, peste cele prevăzute inițial în plan.

Vă rugăm să ne prezentați câteva dintre principalele rezultate ale acțiunii.

Studiul întreprins în peste 90 de unități economice a evidențiat faptul că în primele trei luni de la aplicarea măsurilor preconizate, valoarea produselor noi sau reproiectate a reprezentat 25,5 la sută din valoarea producției globale realizate. Mașinile, instalațiile și utilajele realizate prin autototare s-au ridicat la valoarea de 65 milioane lei. Din cele 48 de tehnologii superioare care urmau să fie generalizate, s-au reali-

- Spre crearea unui sistem de circulație a informațiilor tehnice
- Care este situația acum?
- Uzinele trebuie să înțeleagă că nu sînt numai consumatoare, ci și producătoare de informații
- Unde se „înfundă” noutatea tehnică?
- Rolul centralelor este primordial
- Se cere o legiferare a obligativității în transmiterea informațiilor
- O experiență la București
- Risipă de reviste — lipsesc reviste!
- Cum și unde poate fi creat un centru de „fișare” a tuturor realizărilor?

Oficiul de documentare și publicații tehnice al M.I.C.M.G. și M.I.C.M.U.E. depune de aproape doi ani eforturi deosebite în scopul facilitării schimbului de experiență între unitățile conștruitoare de mașini. Rubricilor speciale din cele 3 reviste editate (consarante tehnologiilor noi, invențiilor, inovatiilor, utilajelor unicat) considerate insuficiente li s-au alăturat două serii de cataloage. Unele cuprînd produsele noi și altele utilajele unicat realizate prin autototare. S-au publicat, pînă în prezent, 9 în 1972 și 10 în 1973.

Prin editarea cataloagelor amintite — precizează tovarășul Paul Joița, directorul oficiului — am ajuns aproape la zi numai cu prezentarea produselor și a utilajelor unicat. Nu am făcut același lucru pentru tehnologii. Revistele publică ceva, dar prea puțin — în medie 50 pe an din circa 1000 impiedicat să editezi și cataloagele pentru noile tehnologii?

Aceleași greutăți ca și pentru celelalte. Adică ceea ce noi numim „micile comodități locale”. Multe întreprinderi prețind să fie informatе cu tot ceea ce s-a întreprins pe linia căutării soluțiilor tehnice originale și cu eficiență superioară din alte unități, dar nu concep să facă vreo efort ca propriile lor realizări să fie cunoscute și folosite de alte colective. Am primit un real ajutor din partea uzinei „7 Noiembrie” Craiova, „Rulmenți” Brașov și Birlad, „Uzina de mașini electrice” București. Dar atîta timp cît nu va înțelege toată lumea că nu poți fi numai consumator de informații, ci trebuie să fii și producător, sistemul informațional nu va funcționa perfect.

Citeva exemple, va rugăm.

„Steagul roșu” sau „Tractorul” Brașov — au făcut foarte multe în problema autototării, într-un fel și-au „mobilizat” din nou, numai prin soluții proprii, uzinele, însă nu înțeleg să-și popularizeze nici măcar frag-

mentar experiența. Alte întreprinderi, cum ar fi „Fabrica de elemente de automatizări”, București sau „Neptun” Cimpina, care ne-a împiedicat să realizăm catalogul de reduceri, dau impresia că nu vor să-și popularizeze nici măcar produsele de serie, deși probabil le execută ca să le vindă!

— Ce soluție vedeți?

— În sectorul construcțiilor

tehnice al Industriei metalurgice și-a stabilit cu precizie matematică profilul fiecărei broșuri, fiecărui volum editat.

— Care considerați că este trăsătura dominantă a publicațiilor editate de centru?

— Faptul că se adresează unei categorii precise de cititori. Astfel, revista „Metalurgia” (conține articole scrise de spe-

căuți o grupă de colaboratori printre cei mai buni specialiști din fiecare meserie și cu grade de pregătire diferite — maștri, muncitori, ingineri...)

— Cum vedeți perfecționarea sistemului de popularizare a experienței pozitive?

— În ceea ce ne privește, începem să edităm, ca și Centrul M.I.C.M.G.-ului, cataloage fără pretenții grafice, cu produse și tehnologii noi. În plus, considerăm că mai avem o sarcină — aceea de a edita, să le zicem manuale, sau lucrări de sinteză, în domenii foarte importante, dar restrinse, cum ar fi coeserice, de exemplu, Editura tehnică nu poate scoate cărți în tiraje mici, dar ele sînt foarte necesare specialiștilor. Am și editat „Îndrumătorul pentru laminatori de țevi, de la laminarele la rece”, alcătuit de ing. Matei Nicolae, de la uzina „Republica”, în circa 200 de exemplare.

Cînd uzinele uită că sînt și producătoare, nu numai consumatoare de informații!

de mașini există un ordin al ministrului prin care toți tehnologii șefi sînt obligați să semnaleze noile tehnologii, pe baza cărora se întocmesc planurile de generalizare în întreprinderi; se organizează demonstrații, schimburi de experiență, se multiplică documentația etc. Cred că obligativitatea de a furniza informații asupra propriilor realizări ar trebui legiferată.

CENTRELE DE DOCUMENTARE TÎND UNEORI SĂ DEVINĂ SIMPLE DEPOZITE DE PUBLICAȚII

Din 1964, anul înființării sale, pînă în prezent, Centrul de documentare și publicații

șefi în domeniu și una dintre clauzele publicării este caracterul de noutate absolută) și Buletinele de informare documentară pentru specialiști sînt adresate cadrelor ingineresti. O serie a acestor buletine este destinată cadrelor cu prestatii medii și constituie bibliografie obligatorie la cursurile de ridicare a calificării. Un capitol aparte îl constituie publicațiile destinate cadrelor de conducere, conținînd metode noi, în special în domeniul organizării proceselor de producție.

În plus, publicațiile noastre sînt diversificate și pe cele 7 meserii principale: oțelarii, cocșarii, refractariștii etc. Pentru a le asigura calitatea, ne-am al-

terat un grup de colaboratori printre cei mai buni specialiști din fiecare meserie și cu grade de pregătire diferite — maștri, muncitori, ingineri...)

— Cum vedeți perfecționarea sistemului de popularizare a experienței pozitive?

— În ceea ce ne privește, începem să edităm, ca și Centrul M.I.C.M.G.-ului, cataloage fără pretenții grafice, cu produse și tehnologii noi. În plus, considerăm că mai avem o sarcină — aceea de a edita, să le zicem manuale, sau lucrări de sinteză, în domenii foarte importante, dar restrinse, cum ar fi coeserice, de exemplu, Editura tehnică nu poate scoate cărți în tiraje mici, dar ele sînt foarte necesare specialiștilor. Am și editat „Îndrumătorul pentru laminatori de țevi, de la laminarele la rece”, alcătuit de ing. Matei Nicolae, de la uzina „Republica”, în circa 200 de exemplare.

— Cînd ați expus planurile de viitor, ați subliniat „în ceea ce ne privește”; cine mai are responsabilități?

— În practica noastră intră și organizarea unor mese rîndunde pe marile platforme industriale. Și la Galați și la Reșița și la Brașov, ni s-a ridicat de către participanți problema neunoașterii experienței colectivelor din celelalte centre metalurgice. Or, toată această experiență a fost cuprinsă, sistematizată, de ani de zile, în tipări-turile noastre. Ele se înfundă în centrele de documentare — aceste „cenusere” ale întreprinderilor — unde, nepopularizate, se acoperă de praaf în rafturi. Lanțul se rupe undeva, la nivelul centralelor sau al întreprinderilor, și cele scrise nu ajung întotdeauna la adevărații destinatari — specialiștii din sectoarele de concepție și producție. Trebuie trasate atribuții precise nu numai celor care se ocupă de transmiterea informațiilor și de publicarea lor, ci și celor care au sarcina să le facă să ajungă în mîna celor vizați.

Centralele lor revine rolul decisiv în introducerea noului

Dacă informarea asupra soluțiilor tehnice cu cea mai mare eficiență economică este sarcina — în primul rînd — a centrului de documentare pe ramură, de „generalizare” lor se ocupă — în special — centralele industriale.

Supremația lor în domeniu este pe deplin îndreptățită — cuprind întreprinderi asemănătoare ca profil, deci interesate de același gen de îmbunătățiri, au puteri de decizie asupra acestor întreprinderi, dispun de un serviciu tehnic competent, care poate selecta și transmite ministerului, în vederea unei generalizări mai vaste, soluțiile cele mai interesante.

Centrala industrială de utilaj tehnologic, chimic și minier (C.I.U.T.C.M.), creată pe uzina Grivița, este prea cunoscută pentru a mai avea nevoie de noi prezentări. Generalizarea unei tehnologii în această centrală aduce beneficii de cîteva milioane, sau zeci de milioane lei, cum s-a împlinit recent cu aplicarea unui tratament termic original, folosit pentru prima oară pe șantierul combinatului de la Slobozia, sau cu noua metodă de execuție a fundurilor pentru recipiente, aparținînd I.U.C. Ploiești.

Adoptarea celor mai eficiente tehnologii, precizează tovarășul G. Osaru, șeful serviciului tehnic, nu este o problemă lăsată la latitudinea specialiștilor din diverse secții, ci o sarcină de plan. Am început să aplicăm o metodă pe care de la începutul anului viitor o vom folosi sistematic — fiecare comandă este „defalcată” analizată operație cu operație, înainte cu 3—4 luni de intrarea în producție, și se stabilesc tehnologiile cele mai eficiente. Alături de producția globală și marfă, am instituit o „fișă de plan”, care a fost generalizată pe tot ministerul, constituind obligația întreprinderilor de a ridica nivelul calitativ al producției.

— Ce alte metode veți mai folosi?

— În trimestrul I al anului viitor vom introduce circa 150 de „tehnologii tipizate”. În numeroasele întreprinderi ale centralei se fac la un moment dat aceleași lucruri, să zicem planșe, axe, tratamente termice etc., dar în fiecare unitate ele se execută într-un alt mod, cu eficiențe deosebite. Am întocmit documentațiile pentru a aduce toate tehnologiile la un numitor comun, adică urmăm să tipizăm tehnologia cea mai eficientă. Odată cu ea, se va introduce bineînțeles și experiența cea mai nouă în domeniul respectiv. În cîteva dintre cele mai mari unități, I.U.C. Ploiești, I.U.C. Grivița și I.M.U.C. București, generalizarea celor mai noi tehnologii s-a concretizat în studii pentru reorganizarea fluxurilor.

— Deci, toate îmbunătățirile, asimilările, etc. sînt cuprinse în plan...

— Asa și trebuie să fie. Avem, bineînțeles, și invenții și inovații, dar e știut, planul nu se face din inovațiile înregistrate la cabinetul tehnic, ci din analizele temeinice asupra posibilităților de introducere a tehnologiilor noi, din programele riguroase.

Ne permitem să insistăm o clipă asupra problemei generalizării inovațiilor și invențiilor. În multe întreprinderi, ni s-a ridicat obiecția potrivit căreia invențiile nu pot fi generalizate, pentru că li s-ar pierde caracterul secret (obligatoriu), iar inovațiile, pentru că ar putea constitui ulterior invenții. Am solicitat un răspuns autorizat tovarășii Elena Belivan, șefa de sector la Oficiul de stat pentru invenții și mărci:

— Generalizarea nu este orîndă — prin informări cu caracter intern — în cadrul unei centrale sau minister, atît invențiile cît și inovațiile pot fi aduse la cunoștința celor interesați și aplicate. Întreprinderile respective pot asigura caracterul secret al anumitor lucrări. Acordarea unui brevet durează aproximativ 2 ani, iar publicarea prin centre a invențiilor aprobate, durează și ea... Superioritatea centralelor trebuie să constea tocmai în operativitatea cu care pot să acționeze. O centrală mare nu are mai mult de 200 de inovații generalizabile, pe an: calea întortocheată a publicării prin centre, poate fi mult scurtată prin multiplicări la xerox. Este știut că fiecare zi cîștigă echivalența adesea cu economii de mii de lei.

După cum s-a putut observa, publicații care să popularizeze experiența pozitivă există. Chiar prea multe am spune, editate de la întreprindere pînă la ministere, de centre de documentare sau de diverse organe locale. O parte poartă girul unor specialiști cu experiență și sînt cu adevărat utile. Celelalte nu au un scop bine stabilit, oscilează între elogi și scheme tehnice, au coperte color și sînt însoțite de fotografii mai mult sau mai puțin inutile. Credem că s-ar putea face puțîn ordine și în acest domeniu, adică să se stabilească cine și în ce scop va edita anumite broșuri, buletine, etc. De dezorientare produsă, de teancurile de publicații îngrămădite în rafturile bibliotecilor, „beneficiarii” tinerii specialiști, care în cele din urmă, dezamăgiți de diletanțismul unor broșuri, răsfoite la întâmplare, le abandonează chiar și pe cele valoroase.

Repetăm, modalitățile de a informa asupra experienței pozitive nu lipsesc (mai puțin cele care ar permite o informare rapidă). Dacă generalizarea are loc cu greutate, aceasta se datorează în primul rînd serviciilor tehnice din centrală și direcțiilor tehnice din ministere, care nu urmăresc sistematic și cu perseverență posibilitățile de aplicabilitate largă, mobilizarea tuturor forțelor, de la concepție la producție, care pot contribui la grăbirea însușirii tehnologiilor și produselor noi.

Din păcate însă eforturile unor ministere și centrale privind introducerea soluțiilor noi, eficiente, se orientează mai cu seamă asupra organizării de expoziții și editării unui număr mult prea mare de publicații. Ceea ce este cu adevărat necesar este să se ia măsuri energice și operative pentru ca problema generalizării experienței pozitive să capete într-adevăr un sens practic, concret și aceasta la nivelul fiecărei întreprinderi, al fiecărei centrale, al fiecărui minister.

UN EXEMPLU DIN CARE SE MAI POT TRAGE ÎNVĂȚĂMINTE

Răsfoim, împreună cu inginerul Mircea Mihăilescu, adjunct de șef serviciu la I.N.I.D., cîteva broșuri cu înțaișare modestă, editate cu circa 10 ani în urmă: „Fișă s.c. (schimb de experiență), inovații”, „Din experiența uzinelor noastre”, „Metode avansate de muncă din experiența muncitorilor și maștrilor...”. Sînt doar o parte dintre fostele preocupări ale I.D.T.-ului astăzi Institut național de informare și documentare științifică și tehnică (I.N.I.D.).

La sistemul centralizării publicațiilor s-a renunțat în urmă cu 5—6 ani. Volumul urias de noutăți de toate genurile, de la invenții pînă la raționalizări, nu mai permit editarea de către un singur centru a unor broșuri

redactate de oameni cu pregătire tehnică într-un domeniu oarecare, ci așteptați date precise, selectate și prezentate de specialiștii din chiar domeniul respectiv. Centrele au acumulat în timpul care

me, casete, cu diapozitive etc., altele, cum ar fi cel al energeticii sau al construcțiilor de mașini deschiși expoziții anuale cu produse noi sau au un sistem de publicații foarte bine pus la punct.

roasă din care s-ar mai putea trage învățăminte, cum ar fi: editarea în condiții necesare a buletinelor de informare (unele centre au tendința de a edita adevărate albume); popularizarea noilor tehnologii, produse etc. — separat pentru specialiștii de pregătire superioară și cadre medii (în mod ciudat, tocmai informarea celor chemați să transpună în fapt modernizările este neglijată); cercetarea la fața locului a metodele folosite de muncitori, maștri etc. și înfișș și prezența pe prima fișă a unor „instrucțiuni” privind obligativitatea de a analiza posibilitățile de generalizare a experienței expuse și de stabilire a unor termene precise.

de documentare și publicații tehnice subordonate ministerelor. Înființarea lor a fost dictată și de creșterea „prezențelor” specialiștilor din diferite domenii, care, cum e și normal, nu se mai mulțumesc cu informații generale,

s-a scurs de la înființarea lor multă experiență și s-au conturat un anumit specific. Astfel, centrul industriei ușoare și cel pentru arhitectură și sistematizare folosesc în special materiale documentare audio-vizuale; fil-

Am amintit însă de fosta activitate a I.D.T. nu numai pentru a demonstra că „centralizarea” stringerii și difuzării noutăților nu mai este posibilă, ci și pentru că am descoperit îngropată în arhivele sale o experiență valo-

NE PREGĂTIM PENTRU DESCHIDERE ÎN VĂȚĂMÎNTULUI POLITIC U. T. C.

Termenul amator vine de la amare-amare-amare-amare-amare, care înseamnă iubirea pasiunii pentru frumos constituie criteriul fundamental în funcție de care trebuie judecate rosturile și finalitățile mișcărilor artistice amatori. Asistăm însă tineri, pe alocuri, la o inexplicabilă dorință de performanță cu orice preț, atitudine care — prin consecințele pe care le determină — este de natură să prejudicieze chiar rațiunea de a fi amatori.

Sunt situații în care diverse formații și ansambluri sunt înființate „peste noaptea” și susținute asiduă, cu mijloace „dopping”, în vederea prezentării la vreun concurs, și lăuate apoi pradă desinteresată, din rațiuni strict subiective, administrative sau din nici o rațiune.

La ultimele ediții ale competițiilor artistice republicane, județul Vâlcea a recoltat un număr apreciabil de premii. Ele veneau să încununze pasiunea, munca, strădaniile a mii și mi de artiști amatori dornici de afirmare. Era deci de așteptat că — odătit atins un anumit nivel interpretativ — atestat de respectivele trofee, stacheta calității să fie ridicată și mai sus, pentru a facilita astfel amatoriilor accesul spre zonele superioare ale măiestriei artistice. Dar, paradoxal, din mijloc stimulativ, premiul, locul în ierarhia națională a valorilor artei amatoresc, a fost transformat de unii organizatori culturali în scop final al activității. O dată atins scopul, domniile lor s-au considerat absolvite de orice alte obligații.

Su aflăm anul în urmă ansamblul de flautiști din Roșie se afirmase cu strălucire în finala unui concurs republican. Arta aut de personală a acestor dăruți amatori cucerise elogii unanimi. Dar de atunci colectivul a fost lăsat într-un eșec anonim. Nici măcar nu se mai amintea de el, de parcă performanțele trecute nici n-ar fi existat. Într-o situație asemănătoare, se găsește și ansamblul folcloric din Vaideni, cu toate că el — îndobit grație muzicii pline de pasiune a unui cunoscut animator, profesorul Vartolomeu Todoci — atinsese un nivel interpretativ înalt.

Sigur că, o atare atitudine fa-

de a munca plină de pasiune a unor oameni care, neobișnuiți de nimeni, înțeleg să-și dedice timpul lor liber studiilor pasionale a artei, poate avea, și în fapt chiar are, un efect demoralizant. Se pare însă că pe unii responsabili li preocupă mai mult numărul trofeelor pe care le vor putea consemna în ra-

S-a spus că era dificil de găsit un loc unde ar putea prezenta spectacole. Sintem, evident în fața unei false probleme. Oare stațiunile de la Vălex Otului, sau municipiul reședință de județ nu ar fi putut găzdui spectacolele inexistenților? Le-ar fi putut, desigur, cu condiția ca cineva să se fi preocupat de problemele organizatorice pe care le presupune

Casa memorială era închisă. Cineva scrisese formula clasică: „Inchis pentru renovare”. Nu știu de ce dar ca niciodată afișul acesta stângaci m-a convins. De aceea poate n-am insistat să vizităm. O să mai trecem peste câteva zile, la întoarcere. Oaspetele nostru însă nu s-a dat bătut cu una cu două. Din câteva pași făcând cu dezinvoltura unui stăruitor hotărât să dea iama în încălăcărea, s-a cocoloș pe gardul care ascundea casa marelui scriitor.

Ori de câte ori mă duceam a-minte de gestul ospetelui, am trecut de prima tinerție, ceea mi face mereu să mă întreb: Oare am fost intr-adevăr martor la copilăria reșecă a unui om, care nu mă înșelă atunci când, evind să plecăm, am auzit o voce doamnă dar hotărâtă:

— Unde plecați? Poftiți, am să deschid poarta...

Muzul era închis. Mestrii zăgravi trebăluiau de zor fără să ne arunce măcar o privire. Eram oro patru, plecați într-o călătorie de vacanță prin părțile Neamțului. Ne-a deschis poarta cu greutate și ne-a înșelat ascunzându-se.

— În fiecare an în octombrie, câteva zile muzul este închis. Pășeam în urma gestelor pe lângă gardul viu al florilor, fascinat de această chemare neașteptată, de poezia „brunarelor” stăpâniți de o bucurie ascunsă pe care n-o deslușeam încă pe deplin dar aveam n-o trăim cu toată ființa. Clasă care cu câteva minute mai înainte acoperise

— Deschiderea învățământului politico-ideologic pentru tinerii din Odorhei, ne informa tovarășa Maria Marton, secretara cu probleme de propagandă de la comitetul municipal U.T.C., a fost marcată de instruirea secretarilor comitetelor U.T.C. din întreprinderi și instituții și de instruirea propagandiștilor. În perioada 1973—1974 în municipiul nostru vor funcționa 81 de cercuri în organizațiile din unitățile economice și instituții și 118 cercuri în organizațiile din școli. Momentul deschiderii anului de învățământ a fost precedat de selecționarea propagandiștilor și formarea unui colectiv de lectori la nivelul municipiului care, cu sprijinul cabinetului de partid, vor îndruma întreaga activitate, vor răspunde întrebărilor puse de tineri. Totodată, ei ne vor sprijini în acțiunea de instruire a propagandiștilor.

Înarmati cu aceste prime informații, ne-am deplasat în organizația, acolo unde de fapt se desfășoară întreaga activitate U.T.C., deci și modalitățile de prognoză politică.

Am fost propusă propagandistă la organizația de tineret a ucenicilor, se prezintă Ida Ambros de la Fabrica de mobila. Deși este pentru prima dată când mi s-a încredințat o asemenea sarcină, în general știu ce am de făcut. Primul pas în această direcție l-a constituit adunarea U.T.C. imediat după încheierea școlii. Propagandiștii au instruit la nivelul municipiului iar datoria noastră, a comitetului U.T.C., este să urmăm cum se străduiesc să aplice indicațiile care li s-au dat. Am luat măsuri ca, împreună cu biblioteca să asigurăm materialele prevăzute în bibliografie.

La Fabrica de confecții vor funcționa în anul acesta 10 cercuri, ne aduce la cunoștință Iona Piroș, secretara comitetului U.T.C. Propagandiștii au instruit la nivelul municipiului iar datoria noastră, a comitetului U.T.C., este să urmăm cum se străduiesc să aplice indicațiile care li s-au dat. Am luat măsuri ca, împreună cu biblioteca să asigurăm materialele prevăzute în bibliografie.

Preocupări pentru deschiderea învățământului politic, materializat în popularizarea tematicii pregătirea bibliografică și a unor materiale ajutoare — planșe, diatleme, aparate audio-vizuale — evidentiază și organizațiile de la „Tehtonitaj”, cooperativele „Voința”, „Încălțămîntea”, de la Întreprinderea de panificație și altele.

Cred că organizația noastră este cea mai numeroasă din municipiul, mărturisesc Eva Firtos, secretara comitetului U.T.C. de la Fabrica de aș. Anul acesta vor participa la învățământul politic aproape 1.900 de tineri cuprinși în 19 cercuri. Orientativ, propagandiștii împreună cu cursanții au stabilit în afară de temele o-

bligatorii și celelalte trei teme din tematica dată de C.C. al U.T.C. Ele corespund nivelului de pregătire a categoriei de tineri care compun o organizație sau alta dar acestea nu vor rămâne definitive pentru că ne vom strădui să fim receptivi la toate evenimentele politice importante care vor avea loc pe parcurs.

Asigurarea eficienței învățământului politico-ideologic al tinerilor nu este la Odorhei Secuiesc o preocupare, exclusivă a organizațiilor U.T.C. Preocupă deopotrivă organizațiile de partid, conducătorii de întreprinderi și instituții care în esență de oameni politici sînt interesați să participe la formarea și consolidarea concepțiilor științifice despre lume și viață, sădirea sentimentelor de mîndrie și răspundere pentru rezultatele obținute în muncă, pentru tradițiile unității în care lucrează, pentru educarea tinerilor salariați în spiritul normelor vechii și muncii comuniste, ale eticii și echității socialiste.

Activitatea școlii noastre, în afara celei de instruire, vizează, prin specificul ei, și educația. Fiind un liceu pedagogic, pregătind prin excelență educatori, sublinia profesora Ecaterina Măgeșu, directoarea liceului. De aceea, spre deosebire de anii trecuți când propagandiștii erau selecționați în exclusivitate din rândul cadrelor didactice acum, pentru anul începuți, s-au ales propagandiști dintre elevii anilor mai mari. Antrenarea elevilor în calitate de propagandiști vizează cultivarea responsabilităților politice care revin meseriei de educator, în accepțiunea cea mai largă a cuvîntului, pe care o vor profesa. Ca formă de desfășurare a învățământului și la

Goana după premier — un substituit al pasiunii?

**ECHIPE ARTISTICE DE AMATORI
LA FESTIVALURI ȘI CONCURSURI**

forțuri mari, printr-o muncă adesea isivoitoare, la care se angajează, cum spunea, din pură pasiune, fără să pretindă nimic în schimb.

Dar din nefericire exemplele se pot înmulți.

La penultima ediție a festivalului interjudețean „Cîntecele Otului”, județul Vâlcea a fost reprezentat de ansamblul folcloric al comunei Ionești, prezentat cu o deosebită grijă tocmai în vederea evoluției în cea prestigioasă competiție artistică.

„Furcărie la Ionești”, prezentat pe scena casei de cultură din Călimănești, a fost admirabil, prielnic artiștilor amatori ai acestei așezări dintre podgorii etalarea unor virtuți interpretative notabile. După felicitare, însă, acel minunat colectiv artistic a fost lăsat să se destrame.

o asemenea întreprindere. Dar jată că printre numeroși inspeatori, nu s-a găsit nici un om care să se angajeze la o asemenea întreprindere.

În vara acestui an, fluiecașii din Băbeni — colectiv de mare valoare, cu un repertoriu

— Activitatea școlii noastre, în afara celei de instruire, vizează, prin specificul ei, și educația. Fiind un liceu pedagogic, pregătind prin excelență educatori, sublinia profesora Ecaterina Măgeșu, directoarea liceului. De aceea, spre deosebire de anii trecuți când propagandiștii erau selecționați în exclusivitate din rândul cadrelor didactice acum, pentru anul începuți, s-au ales propagandiști dintre elevii anilor mai mari. Antrenarea elevilor în calitate de propagandiști vizează cultivarea responsabilităților politice care revin meseriei de educator, în accepțiunea cea mai largă a cuvîntului, pe care o vor profesa. Ca formă de desfășurare a învățământului și la

In laboratorul de lingvistică de la Liceul de cultură generală nr. 4 din Oradea

Foto: ST. WEISS

NOTA LA PURTARE

(Urmare din pag. 1)

văr și un discernământ care nu ne pot înșela ne dau dreptul sa vedem nota la purtare într-o cu totul altă lumină decît cu vîzut-o înaintoșii.

În concepția partidului și statului nostru școala este principalul factor de progres și civilizație al societății. Ea crește și educă oameni noi într-un climat social-politic fără dependențe în trecut. Dacă ne este permis o comparație, școala de azi este o rampă de lansare pe orbitele de mare puritate și viteză (în ceea ce privește dezvoltarea socială, economică, politică) ale viitorului — identificabil în societatea socialistă și comunistă — a unor personalități multilaterale dezvoltate. Este posibilă, aici, o întrebare, totuși: nota la purtare nu este un subiect prea mărunț în comparație cu cel al personalității omului în viitor; oare nu ne forțăm prea mult fantezia cînd ne închipuim că insignifiantul nostru calificativ referitor la conduita școlarului poate reprezenta mai mult decît o notă în catalog?

— Cred că organizația noastră este cea mai numeroasă din municipiul, mărturisesc Eva Firtos, secretara comitetului U.T.C. de la Fabrica de aș. Anul acesta vor participa la învățământul politic aproape 1.900 de tineri cuprinși în 19 cercuri. Orientativ, propagandiștii împreună cu cursanții au stabilit în afară de temele o-

ne putem exprima astfel, cu intervențiile auzite de la tribuna conferinței a IX-a a U.A.S.C.R. Punctul de plecare în dezbateri l-a constituit experiența dar și proiectul de act normativ, privind organizarea și desfășurarea practicii. Aprobarea de ansamblu a prevederilor conținute de proiect s-a realizat pe aceea că, principiile generale, cadrul elaborat sunt corespunzătoare. În nici un caz, însă, nu trebuie ignorat faptul că au fost formulate suficiente sugestii și observate destule carențe. Și atunci, ca și mai înainte, a fost exprimată speranța că proiectul de act normativ (H.C.M.) nu va intîrzi să fie

există — în spații create stutentilor în întreprinderi. Practica de atelier urmărește calificarea într-o meserie. Pentru anul III, în structura modelului, practica apare ca o etapă de tranziție: de la însușirea meseriei la activitatea de concepție, de proiectare, și este gândită tot ca o practică de atelier, dar cu scopul realizării de prototipuri și instalatilor destinate producției ori înzestrării laboratoarelor și atelierelor din institut. Urmează a treia etapă a practicii, și ultima — a anilor IV și V — promovată ca o activitate predominantă de concepție, nemijlocit legată de munca de cercetare a cadrelor, a laboratoarelor din întreprinderi și institute de cerc-

În Editura „Ion Creangă”

ION SEREBREANU — Poezii pentru mici și părinți și bunici ediția a II-a. (Ilustrații de Dumitru Dobrică).

VICTOR SIVETIDIS — Poveste și jucării amuzante. **RADU THEODORU** — Memoriile stăpînului Lăchăriei. (Ilustrații de Bahariu Braun).

••• — Proverbe și ghicitori (col. Biblioteca școlară). (Antologie și prefață de Vasile Adăscăliță).

FRIEDRICH WOLF — Basme (col. Biblioteca pentru toți copiii). (Traducere de Eugen Frunză).

••• — Poveste nemuritoare — vol. 16. **HEINZ KAHLAU** — Motanul înălțat. (Traducere de Aurel Covaci).

A APARUT „REVISTA DE FILOZOFIE”

Nr. 9/1973

Hotărî, subiectul nu este nicicum mărunț; hotărî, nu avem decît de cîștigat gîndind că nota aceasta nu reprezintă ceva insignifiant. Avem, ratificat pe de-a-ntregul, un cod etic și moral, un cod al modului nostru de viață. El se referă nu numai la generația actuală, ci la toate generațiile care vor veni. O parte din ele se află acum pe băncile școlii. Nota la purtare se impune să fie ecoul fidel, nivelul școlilor, al aplicării acestui cod. „Obiectul” purtare nu poate fi desprins de calitățile și însușirile umane care se dezvoltă din cea mai fragedă înerețe și spirit de colegialitate, inițiativă, cinste, corectitudine, pasiune, punctualitate, devotament, disciplină, hărnicie etc. În contextul realităților noastre apare aștept deosebit de bizară înclinarea unor educatori de a aprecia — în bine sau în rău — purtarea elevului numai după anumite elemente ale conduitei, de cele mai multe ori nesemnificative. Se aud încă prea des distincțiile de acest fel: „elevul acesta este cuminte”, „elevul acesta nu este cuminte”.

Ce înseamnă a fi sau a nu fi cuminte? Desigur cuvîntul „cuminte” face parte din vocabular și nu poate fi exclus din exprimarea noastră, dar susținem că el nu poate defini decît cu totul unilateral un om. Omul cuminte poate fi și un egoist, și un lenaș, și un ins lipsit de inițiativă.

Putem spune despre el că merită nota zecă la purtare? După cum, unul mai puțin cuminte, poate să facă din plin dovada unor calități umane demne de laudă. Putem să-i acordăm o notă pe care de fapt nu o merită? Să nu uităm că, din nefericire, mai primim munca de educație ca o simplă corectoră a gesturilor și nu întotdeauna în legătură cu ceea ce este mai important: formarea unei concepții sănătoase despre muncă și viață, prin imobilizarea caracterelor cu noi simțămînte și convingeri.

Nota la purtare ne apare, în această lumină, ca o notă ce nu poate fi asemulată cu nici o altă din catalog. Totul este ca ea să nu reprezinte aprobarea sau dezaprobarea unui gest fără identitate precisă, ci concluzia lăpădită, exprimată de o cifră, la care a ajuns educatorul într-un anumit moment al muncii sale pline de răspundere pentru dezvoltarea viguroasă — morală și etică — a schimbului de mine.

DIMINEAȚĂ DE OCTOMBRIE PE DEALUL VOVIDENEI

brusc geomătul scurt al motorului mașinii care ne aduce pe aceste meleaguri ne călăuzea pașii la întâlnirea ații de mult dorită.

— Poftiți aici, în saloanul de primire... În stînga, dormitorul. Iată și camera de lucru.

De undeva, din toate părțile, din tavan, din pereți, s-a pornit să curgă asemenea unui izvor și s-a făcut ecou și s-a făcut poezie și legendă, vorba lui caldă, vorba lui moldovenească, cum alta n-am auzit deși m-am născut moldovean. Atunci ca de cine știu cite ori, de bună seamă, ghidul nostru și-a frînt vorba și ne-a privit în ochi. În acești ochi am citit nu numai respect pentru stăpînul casei, ci mai cu seamă dăruire, o dăruire plină de o înflăcărată pasiune. Din toate părțile, din tavan, din pereți, asemenea unui izvor suzura cocoa lui moldovenească, citind din paginile oulăvat mare poezitor moldovean.

„Nu știu alții cum sînt, dar eu cînd mă gîndesc la locul nașterii mele, la casa părintească din Humulești...”

Cine oare ar mai putea să poeziească ații de fermecător Amințirile din copilărie?

Pășeam cu pioșenie din camera în camera privind fără să ne săturăm o carte, un manuscris. Hățul Ancelei. În liniștea sacră a muzeului doar cocoa lui trecea peste ani.

Într-un tîrziu am coborît pe citeva trepte de lemn în iarba aspră de octombrie. Pașii ne-au purtat prin încălăcă, în mințile noastre făcute căuș, stăpînul de acum al Casei muzeu ne-a răsturnat nuci și mere. Mere dulci, rod proaspăt al toamnei. Și la acest ceas de amiază din spre partea Vovidenei tăia melodos clopotele. Sosisse ceauș de părșirii și pășeam agale cu bucurie în ochi și în suflet, bucurie firească și sfînt pentru fiecare dintre noi, Omagiu adus celui care a fost și rămîne Sadoveanu, Cealălău literaturii române.

„In goana mașinii răsoim toți cîți am fost, oro patru, filele unui album al Casei muzeu. Pe ultima pagină numele omului care ne-a fost gazdă și ghid: IONESCU MARICA.

VASILE RANGA

PRACTICA STUDENTEASCĂ

(Urmare din pag. 1)

desfășurare a practicii, îndatoriri și drepturi ale studenților, ca și obligații ale organizatorilor față de ei, și terminind cu aspectele legate de asigurarea asistenței tehnice la practică, privind organizarea și desfășurarea practicii. Aprobarea de ansamblu a prevederilor conținute de proiect s-a realizat pe aceea că, principiile generale, cadrul elaborat sunt corespunzătoare. În nici un caz, însă, nu trebuie ignorat faptul că au fost formulate suficiente sugestii și observate destule carențe. Și atunci, ca și mai înainte, a fost exprimată speranța că proiectul de act normativ (H.C.M.) nu va intîrzi să fie

definitivat. Or, anul universitar a început de o lună și el nu se află încă pe masa de lucru a facultăților și întreprinderilor colaboratoare. Poate a părea paradoxală pledoaria pentru legiferare și stabilire a unor normative cînd învățământul este de partea unui stil de lucru domnat de mobilitate împotriva tiparelor și uniformizării. Să ne gîndim, totuși, că nu este pozitiv ca, în virtutea unei foarte bune metode, care permite experimentul să se accepte abuzul de încercări, de căutare.

În momentul de față, practica studenților și-a găsit un model, ajungîndu-se la o viziune de ansamblu în sensul obiectivelor pe care le urmărește, al esențelor etapelor în timp, al modalităților de realizare și de asigurare a bazei materiale. Pentru anii I și II, modelul recomandă perseverarea pe linia practicii de atelier în incinta facultății, ori, unde acestea nu

de organizare, de asistență tehnică, de administrație. Această problemă se ridică și în situația în care mari întreprinderi — și exemplul de acest fel am întâlnit — sînt obligate să execute pe ansamblul procesului tehnologic, lucrări absolut necesare, dar, fiind nerentabile la scara producției lor, găsesc de cuvîntul că le pot transfera studenților, pentru ei realizarea pieselor și subsansamblelor fiind rentabilă pe plan instructiv și pe plan productiv.

Se știe că în cadrul de acum ai practicii apare inevitabil și practica de observare pe lîngă muncitorii, măștrii, inginerii. Or, și acest „pe lîngă” ar trebui re-

efectuarea unor lucrări inspirate din necesitățile întreprinderilor. El au făcut suficienți dovezi de capacitate — prin sesuiri științifice și chiar prin aceea că unii au devenit autori ai unor prototipuri de mașini și aparate purtînd seria zero. Dar tot atât de adevărat este că aprecierile la adresa capacității de creație a studenților din anii mari se opresc, adesea, la faza declarativă. N-ar trebui să se uite nici o clipă că acești tineri se află foarte aproape de momentul inaugural în profesie, lucrează la proiectul de diplomă și nu-i poate mulțumi doar simplul fapt că, într-un bilanț, se poate afirma: „70—80 la sută din lucrările absolvenților

dentilor vor putea fi amortizate de către tinerii la ora ingineriei, cînd își vor dovedi de special moment calitățile de prim nivel pregătite la lucrea la nivelul tehnicii actuale și să o conceapă pe cea de viitor. Se așteaptă un răspuns deci: cream ori nu în toate institutele stații pilot?

Într-un act normativ poate fi pus la punct și sistemul instructiv al cercetării științifice a studenților: în ce măsură celor 25.000 de studenți care activează doi-trei ani în cercuri, realizînd lucrări valoroase, li se poate reînnoiește această activitate ca practică la nivel superior. Totodată se așteaptă un răspuns care să precizeze dacă centrele studențesci de

glementat: ce reprezintă, pînă unde poate fi dusă asistența tehnicală și ce colă parte poate avea studenții la execuție? Dedușem și de aici că sînt necesare clarificări privind raportul dintre latura instructivă a practicii și cea efectiv productivă. Aidoma, dar la un nivel mai ridicat, desigur, se pun problemele pentru anii mari. De regulă, anii trei execută practica de tranziție la atelierul școlii. Dar sint ele în măsură, la nivelul de dotare pentru o practică consacrată calificării într-o meserie, să asigure front de lucru și materie primă activității de concepție de aparate și prototipuri pe care studenții să le producă aici în serie mică? Alte aspecte apar la anii ultimi. Aici se cere mai multă formitate în stabilirea obligațiilor de includerea studenților cu o cotă parte în planurile de cercetare ale cadrelor, în postura de colaboratori la realizarea contractelor, în

studii, proiectare și cercetare, organizate în majoritatea centrelor universitare și antrenînd pe studenți și pe studenții într-o activitate unită cercetării și producției, nu sînt și ele sedii de practică.

Ezițările și tergiversările în dauna unor răspunsuri ferme pentru tot ceea ce reprezintă acum mijloace ale legării învățământului cu producția și pe par nejustificate. Ar putea fi invocat argumentul că pentru învățămînt multe din aceste aspecte sînt noi. Depinde însă cit timp poate fi considerat nou un anumit lucru. În această ordine de idei, apelăm la un exemplu. Desi de doi ani învățămîntul a primit indicația să gîndească și să aplice sistemul preparticipării studenților în producție, ca o formă de practică și de integrare a tînrului în profesie, problema este încă nereșolvată. Hotărîrea partidului este foarte

sint inspirate din „producție”, pentru ca la rubrica „aplicare în producție”, procentul să scadă la 10 la sută. Cînd facem o așa-zisă muncă subliniere, gîndim că s-ar putea stabili relații contractuale și în ceea ce privește lucrările de diplomă, care ar atrage după sine obligativitatea studenților să elaboreze un proiect ingineresc, uil și răspunderea întreprinderii de a lua în seamă soluțiile propuse. Este locul să consemnăm aici, că și A.S.C. trebuie să fie mai prompte în intervenție, să-și exercite rolul cu mai multă conveniență venind în fața factorilor din institute și întreprinderi cu soluții bine chibzuite.

În mai multe cazuri ni s-a vorbit de necesitatea creării unor stații pilot, ca centre de practică pentru studenții anilor mari, unde aceștia să lucreze cu o aparatură de înaltă tehnicalitate. Asemenea investiții făcute pentru practica stu-

Presedintii hotare

Evoluția situației din Orientul Apropiat

CAIRO. — Comandamentul general al armatei egiptene a dat publicității, marți dimineață, un comunicat în care arată că forțele navale egiptene au desfășurat, luni seara, în Marea Mediterană și în Marea Roșie, două operațiuni incunoscute cu succes. „Un grup al unităților noastre navale — se spune în comunicat — au bombardat pozițiile inamice amplasate pe malul răsăritean al Golfului Suez, producând înamicului pierderi grele în oameni și echipament. În același timp, alte unități navale au atacat zona administrativă înamică de la Rumaneh, de pe coasta nordică a Peninsulei Sinai, provocând incendii și pierderi grele. Toate unitățile navale egiptene s-au înapoiat la baza lor”.

Făcând un bilanț al luptelor desfășurate luni, comunicatul, reluat de agenția M.E.N., anunță că apărarea antiaeriană, în cooperare cu forțele aeriene egiptene au doborât 34 avioane israeliene, capturând și doi piloți.

Un comunicat militar egiptean de marți seară arată că trupele egiptene luptă pentru a bloca încercarea unor forțe israeliene de a străpunge Canalul Suez și de a acționa pe malul occidental al Suezului.

DAMASC. — Un purtător de cuvânt militar iranian a anunțat că, marți dimineață, au izbucnit lupte violente în sectoarele de nord și central ale frontului de pe Înălțimile Golan, în care sînt angajate unități de blindate și artilerie grea. Un comunicat militar difuzat în orașul Golan, la ora 12.25 G.M.T. (14.25 ora locală) anunță că deasupra zonei Zabadian, de la frontiera libano-siriană, a avut loc o luptă aeriană între aparatele siriene și israeliene. Un avion israelian a fost doborât în apropierea Suez și de a acționa pe malul occidental al Suezului.

Luni după-amiază, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Macovescu, conducătorul delegației țării noastre la cea de-a 29-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, a avut o întrevedere cu șeful delegației Republicii Populare Chineze, Cio Kuan-hua, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au fost abordate o serie de probleme actuale internaționale, acordându-se o deosebită atenție problemei creșterii rolului O.N.U. în menținerea păcii și securității internaționale și în dezvoltarea cooperării între toate națiunile și în promovarea normelor de drept internaționale în relațiile dintre state.

Convorbirea a evidențiat colaborarea existentă între delegațiile României și R.P. Chineze la actuala sesiune a Adunării Generale. George Macovescu a avut o întrevedere cu ambasadorul Laikov Malik, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., reprezentant permanent al Uniunii Sovietice la Națiunile Unite.

Cu acest prilej s-a procedat la o trecere în revistă a celor mai importante probleme înscrise pe agenda sesiunii O.N.U. De asemenea, a fost abordată chestiunea edificării solului Organizației Națiunilor Unite în cimpul vieții politice internaționale, a sprijinului financiar acordat de țările participante la Națiunile Unite.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

TEL AVIV. — Forțele siriene, împreună cu forțele irakiene aflate în Siria, au lansat, marți dimineață, un puternic atac asupra trupelor avansate israeliene din zona Înălțimilor Golan și au stabilit la nivelul cuștii militar israelian. El a precizat că forțele israeliene, sprijinite de aviație, au respins atacul și au distrus 100 de tancuri siriene.

Intre un comunicat militar, dat publicității luni seara, se menționează că forțele israeliene au avansat în zona Înălțimilor Golan cu încă trei km pe teritoriul siriian, după ce au înfrunt rezistența unei unități de blindate irakiene în sectorul central al frontului. Se precizează că forțele israeliene și-au consolidat pozițiile în regiune. Coloanele israeliene care înaintau spre Damasc s-au stabilit la aproximativ 20 de mile (32 km) de capitala siriană, înfrind o puternică rezistență în apropierea localității Sassa.

Făcînd bilanțul luptelor înregistrate în Sinai luni, un comunicat militar israelian informează că forțele egiptene au întreprins succesiv, în sectorul nord-est al frontului Sinai, două importante atacuri, cu debarcarea unor trupe de comandă pe mare și helicopterii în spatele liniilor israeliene. Primul atac, arătat în comunicat, a fost respins. Un purtător de cuvânt militar a precizat că, potrivit informațiilor primite la Tel Aviv, cel de-al doilea atac, în sectorul nord-est, a fost, de asemenea, respins.

Întrevederi ale tovarășului George Macovescu la O.N.U.

Luni după-amiază, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, George Macovescu, conducătorul delegației țării noastre la cea de-a 29-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, a avut o întrevedere cu șeful delegației Republicii Populare Chineze, Cio Kuan-hua, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au fost abordate o serie de probleme actuale internaționale, acordându-se o deosebită atenție problemei creșterii rolului O.N.U. în menținerea păcii și securității internaționale și în dezvoltarea cooperării între toate națiunile și în promovarea normelor de drept internaționale în relațiile dintre state.

Convorbirea a evidențiat colaborarea existentă între delegațiile României și R.P. Chineze la actuala sesiune a Adunării Generale. George Macovescu a avut o întrevedere cu ambasadorul Laikov Malik, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., reprezentant permanent al Uniunii Sovietice la Națiunile Unite.

Cu acest prilej s-a procedat la o trecere în revistă a celor mai importante probleme înscrise pe agenda sesiunii O.N.U. De asemenea, a fost abordată chestiunea edificării solului Organizației Națiunilor Unite în cimpul vieții politice internaționale, a sprijinului financiar acordat de țările participante la Națiunile Unite.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Conferința pentru securitate și cooperare în Europa

Cea de-a doua fază a Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa s-a continuat, marți, lucrările în cadrul organului subsidiar ale reuniunii, prin examinarea diferitelor probleme ale securității și cooperării pe continent.

În submisia privind cooperarea industrială au continuat discuțiile în legătură cu formele, modalitățile și cadrul de realizare a cooperării în acest domeniu. Luînd cuvîntul, delegatul român Niță Constantin a amintit măsurile adoptate în țara noastră pentru stimularea acestei cooperări.

În submisia pentru cooperarea în domeniul educației, delegatul român s-a referit la măsurile menite să favorizeze accesul fiecărui copil european la cultura celorlalte popoare ale continentului, în spiritul echității și universalității. Evocînd experiența și realizările României în acest domeniu, el s-a pronunțat pentru căutarea în comun a noi căi de diversificare a formelor de cooperare în domeniul educației prin intermediul cunoașterii.

În submisia pentru cooperarea culturală, delegatul român a subliniat rolul cărții ca mijloc de cunoaștere a valorilor spirituale ale altor țări.

Saluînd delegația în numele șefului statului gineez, primul ministru a exprimat dorința prezidentului Seku Ture de a se întâlni cu delegația română. Invitația a fost acceptată și la Palatul Prezidențial din Conakry a avut loc o întâlnire la care au participat, din partea ginezei, președintele Seku Ture, secretar general al Partidului Democrat din Gineea.

Din partea română la convorbiri au participat Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Valeriu Georgescu, ambasadorul României la Conakry.

Cu acest prilej, a fost abordată problema privind dezvoltarea relațiilor multilaterale a relațiilor dintre state. Convorbirea a evidențiat colaborarea existentă între delegațiile României și R.P. Chineze la actuala sesiune a Adunării Generale.

George Macovescu a avut o întrevedere cu ambasadorul Laikov Malik, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., reprezentant permanent al Uniunii Sovietice la Națiunile Unite.

Cu acest prilej s-a procedat la o trecere în revistă a celor mai importante probleme înscrise pe agenda sesiunii O.N.U. De asemenea, a fost abordată chestiunea edificării solului Organizației Națiunilor Unite în cimpul vieții politice internaționale, a sprijinului financiar acordat de țările participante la Națiunile Unite.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Convorbirile delegației române la Conakry

Tovarășul Emil Bodnaraș a fost primit de președintele Seku Ture

În drum spre patrie, delegația Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, care a participat la ceremonia instalării președintelui Republicii Argentina, s-a oprit la Conakry, capitala Gineei. Pe aeroportul internațional Gbesia, delegația română a fost întâmpinată de primul ministru Lansana Beavogui, de Fily Cissoko, ministrul afacerilor externe, Valeriu Georgescu, ambasadorul României la Conakry, și alți oficialități.

Saluînd delegația în numele șefului statului gineez, primul ministru a exprimat dorința prezidentului Seku Ture de a se întâlni cu delegația română. Invitația a fost acceptată și la Palatul Prezidențial din Conakry a avut loc o întâlnire la care au participat, din partea ginezei, președintele Seku Ture, secretar general al Partidului Democrat din Gineea.

Din partea română la convorbiri au participat Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Stat, Maria Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Valeriu Georgescu, ambasadorul României la Conakry.

Cu acest prilej, a fost abordată problema privind dezvoltarea relațiilor multilaterale a relațiilor dintre state. Convorbirea a evidențiat colaborarea existentă între delegațiile României și R.P. Chineze la actuala sesiune a Adunării Generale.

George Macovescu a avut o întrevedere cu ambasadorul Laikov Malik, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., reprezentant permanent al Uniunii Sovietice la Națiunile Unite.

Cu acest prilej s-a procedat la o trecere în revistă a celor mai importante probleme înscrise pe agenda sesiunii O.N.U. De asemenea, a fost abordată chestiunea edificării solului Organizației Națiunilor Unite în cimpul vieții politice internaționale, a sprijinului financiar acordat de țările participante la Națiunile Unite.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

date probleme privind dezvoltarea multilaterală a relațiilor dintre cele două țări și state. De asemenea, a avut loc un schimb de păreri asupra principalelor probleme ale vieții internaționale, ale mișcării muncitorești și democratice, ale luptei de eliberare a țărilor africane împotriva imperialismului și neocolonialismului.

Tovarășul Emil Bodnaraș a transmis din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al P.C.R., președintelui Consiliului de Stat, un mesaj de prietenie prezidentului Seku Ture, urări de sănătate, împreună cu urări de succes în lupta revoluționară a poporului gineez.

La rîndul său, președintele Gineei și-a exprimat satisfacția deplină pentru schimbul de opinii cu delegația română și a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un mesaj de salut, urări de sănătate și succes în activitatea pe care o desfășoară în fruntea Partidului Comunist Român, a statului român, pentru construirea noii ordini socialiste.

Intîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

La plecarea din Conakry, tovarășul Emil Bodnaraș a fost condus de primul ministru Lansana Beavogui, de Fily Cissoko, ministrul afacerilor externe, precum și de ambasadorul român.

Cu acest prilej s-a procedat la o trecere în revistă a celor mai importante probleme înscrise pe agenda sesiunii O.N.U. De asemenea, a fost abordată chestiunea edificării solului Organizației Națiunilor Unite în cimpul vieții politice internaționale, a sprijinului financiar acordat de țările participante la Națiunile Unite.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

Intrevederile, la care a luat parte ambasadorul țării noastre la Națiunile Unite, au fost subliniat colaborarea dintre delegațiile României și Uniunii Sovietice în cadrul sesiunii Adunării Generale.

TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII • TINERETUL LUMII

„Avem sarcina de a conștientiza tînăra generație de propria sa forță”

Printre tinerii care au participat la cel de-al X-lea Festival Mondial al Tineretului și Studentilor de la Berlin și care au vizitat în continuare România, la invitația C.C. al U.T.C., s-au numărat și Brian Mc Gahan și Graene Grassie, membri ai Mișcării Tineretului Comunist din Australia. Înaintea plecării din țara noastră, cei doi tineri australieni au avut amabilitatea să acorde „Științei tineretului” un interviu.

Prima întrebare pe care am adresat-o oaspeților s-a referit la situația actuală din Australia, în lumina evoluțiilor care au avut loc în această țară în ultimele perioade și, în acest context, la rolul tineretului în societatea australiană.

Australia — spune Brian Mc Gahan — care în întreaga perioadă postbelică a acceptat rolul de „prieteni tradiționali” al Statelor Unite și Marii Britanii, apare acum, după o guvernare laburistă de cîteva luni (din decembrie 1972 — n. n.) ca o țară în plină metamorfoză, dominată de a-și găsi propria identitate, reformându-și opțiunile în concordanță cu interesele naționale și cu tendințele pozitive ce se manifestă în permanență pe plan internațional. Noul guvern laburist australian a trecut la înfăptuirea programului de guvernare, elaborat în urma unei analize multilaterale a politicii externe și interne a țării. Citeva exemple. Pe plan extern, Australia a recunoscut R. P. Chineză, și-a retras unitățile militare din Indochina, a stabilit relații diplomatice cu R. D. Vietnam și s-a angajat să-i acorde ajutor pentru reconstrucția țării, o recunoscut R. D. Germania și a inițiat contacte cu R. P. D. Coreea. Pe plan intern, fiind condus de faptul că Partidul Laburist și sindacatul multe organizații sindicale, noul guvern a întreprins pînă în prezent măsuri ce se referă în special la situația muncitorilor australieni și imigranților, a obșterii, la nivelul salariilor și al locurilor de muncă. Desigur, ca pentru îndeplinirea întregului „program de prosperitate socială”, care a constituit

un punct important al platformei electorale a Partidului Laburist, este nevoie de timp și de aceeași consecvență.

Despre rolul tineretului în viața politică și socială a Australiei, Graene Grassie subliniază că, în ultimii ani, se observă o mutație foarte interesantă și anume, o trecere a interesului tineretului de la problemele care

PREOCUPĂRI ALE MIȘCĂRII TINERETULUI COMUNIST DIN AUSTRALIA

il vizează direct — pregătire profesională, echitate în retribuția muncii, învățămînt universitar — la probleme mai largi, speciale și politice. Organizația noastră se străduiește să promoveze și să conducă mișcări ale tineretului în sprijinul reformelor profunde ale guvernului, încercînd să doborîm și să ocupăm poziții și mai avansate.

Pentru prima oară, în acest an s-a acordat tinerilor australieni drept de vot de la 18 ani în legătură cu aceasta, Graene Grassie arată că „în aceste condiții, un rol important îl deține Mișcarea Tineretului Comunist, care, ca orice organizație democratică, are sarcina de a conștientiza tînăra generație de propria sa forță, de rolul pe

care ea poate și trebuie să-l joace în viața social-politică a țării”.

Vorbind despre preocupările actuale ale Mișcării Tineretului Comunist, Brian Mc Gahan ne spune că „în linii mari, obiectivele principale ale organizației de tineret sînt popularizarea și aplicarea programului Partidului Comunist și atragerea de noi membri, din toate domeniile de activitate, nu numai din sectorul universitar, cum s-a întîmplat cu ani în urmă.

— Deci, programul nostru de lucru are aceleași obiective ca și Partidul Comunist. Noi milităm ca și alte măsuri, pe lângă cele realizate deja de guvernul laburist, să fie înfăptuite — conștientizăm că tînăra generație trebuie să aibă în vedere și interesele naționale și să se angajeze în lupta împotriva discriminării rasiale din Africa de Sud. În această privință, colaborăm cu „Comitetul studențesc australian pentru condamnarea apartheidului”, comitet ce se ocupă de sprijinul tuturor organizațiilor și asociațiilor de tineret din Australia.

În continuare, Graene Grassie declară că un accent deosebit este pus pe cooperarea cu tineretul din țările socialiste. „Vizita în România este o mărturie în acest sens”. Referindu-se la impresiile după vizita făcută în România, oaspețele spune: „Tot ceea ce am văzut și am auzit în locurile pe care le-am vizitat a fost deosebit de interesant. Am fost deosebit de impresionat de bogata informație a tinerilor muncitori pe care i-am cunoscut la Combinatul siderurgic de la Galați și de faptul că acești tineri participă în mod direct la conducerea marelui combinat, la luarea diferitelor decizii. Vizita noastră în România s-a dovedit a fi deosebit de folositoare”.

RODICA ȚEFES

REZULTATELE PARTIALE ALE ALEGERILOR DIN TURCIA

Succes al Partidului Republican al Poporului

Surse oficiale din Ankara au anunțat că, în cursul zilei de marți, rezultatele parțiale ale alegerilor generale desfășurate duminică.

Intrucât cele 67 de provincii ale țării sînt constituite în circumscripții electorale de sine stătătoare, fiecareia revenindu-i în Parlament un număr de locuri proporțional cu numărul populației, rezultatele sînt comunicate separat pe măsuri ce se încheie procedura de numărare a voturilor. Pînă marți seara, repartizarea mandatelor în 65 de provincii, era: pe primul loc se situața Partidul Republican al Poporului, care și-a revenit 178 din cele 450 de locuri ale Camerei Deputaților (Medjilis), în timp ce Partidul Dreptății i-au revenit 145. Partidul Democrat a obținut 41 de locuri, iar Partidul Național, 41. Partidul Republican al Increderii — 12, Partidul Acțiunea Națio-

nalistă — 3 și cinci candidați independenți.

Alegerile de la 14 octombrie au stabilit astfel un nou raport al forțelor politice din Turcia. Partidul Dreptății, al lui Suleyman Demirel, care a deținut majoritatea timp de ani cîntec secutiv (la scrutinul din 1969 a obținut 256 de mandate), a fost plasat în poziția de a doua forță politică a țării.

Venind cu un program înnoit, concentrat pe aspectele de strictă actualitate, Partidul Dreptății, reorganizat, în care rolul preponderent îl deține cadrele tinere, de specialiști, Bülent Ecevit a reușit să canalizeze spre Partidul Republican al Poporului (443 de mandate în 1969) voturile majorității celor care cer o schimbare rapidă și radicală a situației economico-sociale din Turcia. Audiența programului lui Ecevit s-a manifestat cu precizie în centrul urbane marș, îndeosebi în cele cu profil industrial, inclusiv Istanbul, Ankara și Izmir.

După cum relevă ziarul „Cumhuriyet”, în noua structură parlamentară, în care nici un partid nu va avea majoritatea necesară formării unui cabinet monocolor, singura formulă de guvernare viabilă rămîne cea bazată pe coaliția de partide. Potrivit cunelui politice, câștigătorii mandatarilor vor fi: Partidul guvern ar urma să fie a tribuit mai întii lui Bülent Ecevit, liderul partidului cu cel mai mare număr de locuri în Medjilis. Se pare, însă, că posibilitățile sale de mișcare vor fi serios limitate de refuzul Partidului Dreptății de a participa la coaliție. Liderul acestuia, Suleyman Demirel, a organizat marți o conferință de presă în care, recunoscînd o înfrîngere în alegeri a partidului său și victoria Partidului Republican al Poporului, a făcut cunoscut că „în condițiile actuale, partidul său nu va participa la nici o coaliție”. „Partidul Dreptății — a spus Demirel — respectă hotărîrea electorului și va continua să-și îndeplinească datoria în opoziție”.

ATACURI ALE PATRIOTILOR KHMERI

În ultimele zile, în sudul perimetrului defensiv al Pnom Penhului, patrioții au angajat lupte pe șoseaua nr. 28, iar alte lupte importante au fost semnalate în prezenta localității Vihear Sruok, aflată la circa 18 kilometri nord-est de capitală și împresurată, de mai multă vreme, de forțele patriotice.

Unor atacuri puternice au fost supuse trupele lononoliste și în regiunea Ang Tak, la 25 kilometri vest de Pnom Penh, unde patrioții și-au consolidat în ultima vreme pozițiile pe cîmpul Thmat Pong.

Unități ale regimului de la Pnom Penh au mai fost atacate și supuse bombardamentelor de artilerie și cu rachete și în zona centrelor districtuale Srang și Tram Khanar, aflate la 45 și respectiv 36 kilometri de capitală, într-o regiune controlată de patrioți din apropierea șoselei naționale nr. 3, de importanță strategică și vitală, la rîndul său, în cea mai mare parte, sub controlul forțelor patriotice khmerek.

Un bilanț transmis de Agenția khmeră de presă relevă că, în perioada 10 august-24 septembrie a.c., în zona fluviului Mekong au fost scufundate 84 de nave lononoliste, între care cinci vase de transport de tonaj ridicat.

În contextul situației dificile a regimului din Pnom Penh, agenția United Press International relatează că șeful regimului, Lon Nol, și-a prelungit, pe o perioadă de șase luni — respectiv pînă în aprilie 1974 — „puterile excepționale”, ce urmau să-i expiră săptămîni în viitoare, autoritățile au înțeles în legătură cu aceasta, că măsura nu va constitui obiectivul unei aprobări din partea „adunării naționale” de la Pnom Penh.

Formarea noului guvern thailandez

Sanya Thammassak, desemnat prim-ministru al Tailandei de către regele Bhumibol, a format, marți, noul guvern al țării. Vicepremier a fost numit Sukij Nimmanhem, iar ministrul afacerilor externe — Charonpan Itanangkul Na Ayuthaya. Din echipa ministrului fac parte, de asemenea, Bunna Wongwanan, care a preluat portofoliul finanțelor, Abhai Chantavimol, numit ministru al educației, Dawee Chullasapaya — ministrul apărării. Potrivit postului de ra-

dio thailandez reluat de agenția Reuter, actualul cabinet are 27 de membri.

Noul guvern thailandez a fost constituit după demisia procedurii cabinet al marșalului Thanom Kittakachorn, intervenită ca urmare a puternicelor demonstrații studențesci din ultimele zile. În cursul acestor manifestații, peste 200.000 de studenți și-au exprimat nemulțumirea față de politica fostului premier, investiți cu puteri excepționale, în baza Constituției provizorii din decembrie 1972. Ei au cerut eliberarea studenților arestați, democratizarea structurilor universitare și urgențarea lucrărilor pentru elaborarea unei noi constituții.

După cum s-a anunțat, noul prim-ministru thailandez, Sanya Thammassak, a făcut cunoscut că vor fi organizate alegeri generale și va fi abanzat o nouă Constituție în următoarele șase luni. În urma înfrîngerii pe care actualul premier a avut-o cu liderii studenților, acesta aia a adresat manifestațiilor apelul de a înceta demonstrațiile.